

OHLASY ČTENÁŘŮ NA DUCHOVNÍ OBNOVU S P. ELIASEM VELLOU NA VELEHRADĚ – únor 2016

Lenka Fojtíková

Poutní dům zaplavili františkáni

Bezmála sto padesát františkánů a jejich příznivců (sympatizantů) z celé České republiky i ze Slovenska se počátkem února sjelo do Velehradu. Právě zde se totiž od 8. do 11. 2. v poutním domě Stojanov uskutečnila duchovní obnova, kterou vedl P. Elias Vella OFMConv. z Malty. Ve svých přednáškách se zaměřil na osobu Ducha svatého. Kazatel své promluvy vždy propojil s odkazem svatého Františka z Assisi.

„Otce Eliase jsem oslovila před dvěma lety, kdy měl postní duchovní obnovu u minoritů v Brně. Vnímala jsem, že náš řád stárne, že potřebuje obnovu v Duchu svatém. Národní rada s mým návrhem tehdy souhlasila,“ zavzpomínala na dobu před dvěma lety národní ministryně Sekulárního františkánského řádu Hana Brigita Reichsfeldová.

V polovině srpna loňského roku bylo zveřejněno, že se na Velehradě uskuteční exercicie vedené P. Eliasem Vellou. Do konce října měli příležitost přihlásit se terciáři a poté bylo naplánované, že se budou moci od listopadu hlásit také přátelé a sympatizanti svatého Františka z Assisi. V polovině září ale už bylo plno. Nakonec se přihlásilo 172 účastníků, i když je kapacita Stojanova pouze 140 lidí. „Někteří lidé z okolí dojížděli a další byli ubytováni v pěkném prostředí nového informačního centra,“ prozradila hlavní organizátorka akce Hana Reichsfeldová.

Někteří z přihlášených nezaplatili zálohu a nakonec ani nedojeli, takže se muselo například platit třicet obědů za ty, kdo nedojeli. Řádu se tak zbytečně zvýšily výdaje. Služebníci, kněží a řeholní sestry totiž měli účast zdarma.

„Příště nikoho bez předem zaplacené zálohy nebudeme moct evidovat. Celou organizaci samotného ubytování také už nebudeme zajišťovat sami, jako tomu bylo letos. Necháme to na sestřičkách, které mají chod poutního domu na starosti. Jsou v tom totiž profesionálky,“ upozornila na některé organizační problémy národní ministryně.

Přes určité problémy, které až na dlouhou řadu při prezentaci, kterou si musela většina účastníků vystát, byly na exercicie kladné ohlasy. „Bylo to úžasné. Jen jsem si tady uvědomil, že na sobě ještě musím dost pracovat,“ podělil se o dojmy Jan Weisbauer z Hradce Králové.

Exercicie skončily a Hana Reichsfeldová má už další plány pro formaci řádu. „Dá-li Pán, tak bychom otce Eliase za dva roky opět přivítali mezi námi. Byla bych velmi ráda, kdyby tentokrát své přednášky zaměřil na růst ve společenství. Tyto exercicie jsem totiž sama před pár lety absolvovala na Slovensku a bylo to úžasné. Věřím, že by nám to v řádu pomohlo,“ svěřila se národní ministryně.

Lenka Fojtíková

Foto od Lenky najdeš v příloze fotogalerie

Mirka – Brigita z MBS Moravská Třebová

Pokoj a dobro a obrovské DÍKY všem, kteří se podíleli jakýmkoliv způsobem na organizaci a průběhu duchovní obnovy na Velehradě s O. Eliasem Vellou.

Z Moravské Třebové nás přijelo s O. Šebestiánem osm. Všichni cítíme velikou vděčnost a radost, že jsme mohli prožít nezapomenutelné chvíle ve velkém františkánském společenství. Po počátečních zmatcích při registraci, které ale poukázaly spíše na mé slabosti - sobectví, netrpělivost, neochotu čekat, neústupnost, neposlušnost a nelásku (Bohu díky za objevení těchto hříchů, které jsem mohla odevzdat ve svátosti smíření), jsme prožili úžasné promluvy, kázání, mše svaté, ADORACE, sdílení a opravdu rodinné společenství. Myslím, že patří k františkánské spiritualitě učit se být přizpůsobiví, když něco nejde hned podle našich představ, že se máme naučit přijmout, že vše je jinak, než se zdá. Samozřejmě, že se mé přirozenosti přičilo čekat na registraci až do večera, ale ptala jsem se: Bože, co mi tím říkáš ...? A v srdci jsem cítila, že jde přece o něco jiného, než aby klapala organizace jako po drátku, aby nebyly problémy a zmatky... Přijeli jsme na obnovu s prosbou o seslání Ducha Svatého...o to přece jde : Připravit se na přijetí darů Ducha svatého, vzdát se svých představ, plánů, iluzí o sobě i lidech, iluzí o Bohu...vyprázdnit své srdce, aby ho Bůh mohl naplnit a uzdravit.

Jednou ráno jsem (asi ne náhodou), vešla do místnosti, odkud se ozýval zpěv, chtěla jsem se přidat k chválám. Tak jsem se vloudila do týmu (dodatečně se za to omlouvám), který pro nás chystal program. Mohla jsem slyšet upřímné a vroucí modlitby lidí, kteří prosili Boha o požehnání pro tento den a taky Ducha svatého, aby je (i nás, účastníky obnovy) po celý den vedl. A okamžitě jsem se zastyděla, protože jsem pochopila, že tým dělá, co může, podle svých možností, schopností a zkušeností. A dělá to pro nás a z lásky k Bohu. A dělá to rád a navzdory překážkám. Ještě teď mi zní v duši část jedné písně: Toto je nové ráno....

Přijela jsem na obnovu z pouště. Pouští putuji už 15 let a není to lehké. Přesto mi Bůh žehná a nesmírně mě překvapuje. Na cestě mě vodí do oáz. To abych putování vydržela a nesešla z cesty, když pokušení to vzdát je příliš silné. Jednou takovou oázou byl (je) Velehrad a uplynulá obnova. Načerpala jsem sílu, víru, naději a obdržela jsem dar největší - Lásku. Prožila jsem dotyk Boží lásky, pocit, že jsem bezpodmínečně milovaná. Cítila jsem, jak tato láska rozpouští mé temnoty a hřeje studené srdce i ruce. Pociťovala jsem radost a chuť žít s Bohem, i když vím, že po této velehradské oáze čeká další etapa pouště. Pochopila jsem, že v poušti nejsem sama. Jsem vděčná za bratry a sestry terciáře a za to, jak nás Duch svatý na Velehradě propojil. Zpívali a chválili jsme Boha jedním srdcem, byl to silný zážitek, stejně jako sdílení po skončení obnovy. Většinou toto sdílení bývá rozpačité, ale tady to bylo jiné, pohodové a opravdu rodinné, děkuji všem za upřímnost a panu formátorovi za humorné a citlivé vedení.

Nejprve jsem byla překvapená z projevů darů Ducha svatého, sama nevím proč. Pochybnosti ale časem zmizely, uklidnilo mě, že obnovu vede O. Elias Vella, myslím, že i jeho modlitby nás chránily od zla. Hodně příčin mého zmatku a sebezraňování mi pomohla odhalit sestra Dominika. Velmi jasně a pravdivě odhalila mé lži a pomohla mi najít odvahu jít za knězem k modlitbě za osvobození a rozvázání těchto věcí. Přesto jsem měla strach z přimluvné modlitby, ale i ten mi Bůh pomohl překonat právě tím, že jsem o tuto modlitbu poprosila. Jaký pokoj se v duši rozhostí, když člověk překoná strach....

Chci poděkovat oběma překladatelům. Jezdila jsem do Koclířova, kde začínal p. Václav překládat, takže jsem byla opravdu po letech překvapena pokrokem v jeho překladu, ale hlavně

jsem viděla, jak Bůh a Duch svatý proměňuje jeho duši...Bohu díky za to. Jeho humorná a krásná přednáška mě nadchla.

Líbila se mi i struktura programu, bylo dost času na rozhovory i mlčení, procházky i odpočinek. Poděkujte, prosím, i sestrám, které hrály a zpívaly, ta hudba otvírala naše srdce. Zvláště silný byl pro mě zvuk tlukotu srdce, kterým doprovázela sestra Dominika zpěv, prožívala jsem to jako by Boží=Ježíšovo srdce bilo s mým srdcem.

Velmi nám pomáhaly adorace, jak ráno, tak večer.

Velký dík patří všem kněžím za službu, za radost, která z nich zářila a za trpělivost s námi.

Nesmíme zapomenout poděkovat za výborné jídlo a obsluhu při jídle místním sestrám, díky moc, bylo to vše vynikající.

Bylo milé slyšet slovensky mluvící bratry a sestry, byl to výborný nápad setkat se společně.

Děkuji za odvahu propojit charismatické hnutí s františkánskou spiritualitou. Určitě potřebujeme vnímat vanutí Ducha svatého, nechat se překvapovat a bořit předsudky a hranice v nás. Za upřímné svědectví děkuji naší ministryni Hance.

Odjížděla jsem s kamarádkou mezi posledními autobusem do Starého Města a pak vlakem. Byla to krásná cesta naplněná radostí a pokojem. Boží láska prozářila svět kolem nás, prožily jsme zázraky a požehnaná setkání. Ještě se mi nestalo, aby se ve vlaku někdo přidal k modlitbě růžence a tady to staří manželé udělali.

Na závěr děkuji i za vzpomínku na O. Roberta. Osobně jsem ho neznala, ale cítila jsem, že i tak jsme byli Bohem propojeni jako bratr a sestra. Děkuji za všechna svědectví i za dar jeho kněžství.

V bazilice jsem za svatostánkem objevila sarkofág pana kardinála Tomáše Špidlíka. V nádherně modré mozaice za sarkofágem je motto: ***Všechno, co žijeme s láskou, přechází s Kristem do vzkříšení....Věčnost vytvářejí vztahy, které nekončí...***

Prosím milosrdného Boha, abychom byli Jeho nástroji - pokoje a lásky a vztahů, které nekončí a spoluvytvářejí věčnost.

Monika Olečková,

Slovenské tajemnice národní rady na Slovensku

Pokoj a dobro! Pozdravujem a chcem sa ešte raz poďakovať za zorganizovanie duchovnej obnovy s P. Vellom na začiatku pôstneho obdobia a za pozvanie a možnosť účasti bratov a sestier zo Slovenska. Boli to úžasné štyri dni v srdečnom bratskom spoločenstve medzi sebou, ale hlavne s Pánom. Bolo by úžasné urobiť z toho tradíciu, aby sme pôstne obdobie začínali duchovnou obnovou a spoločne.

Chcem sa tiež poďakovať za poslanie prepisov poslednej prednášky.

K svojmu prežitíu týchto dní napíšem.

Prajem požehnané pôstne dni. (Monika Olečková)

Lucie Poulová, MBS Černošice

Milá sestro Hanko, milý bratře Luboši a ostatní členové NR, reagují na Lubošovu výzvu, abychom sdělili své dojmy z velehradské obnovy s P. Vellou.

Předně musím - ráda - napsat, že oceňuji poctivou, někdy hektickou, ale nakonec velmi úspěšnou velkou porci práce, kterou odvedli všichni, kdo se na uspořádání obnovy podíleli. Nějaké organizační nedostatky? Nic, co bych nemohla tolerovat, alespoň člověk věděl, že je to ta jeho stará, dobrá rodina :-).

Co chci sdělit: Škoda, že jste do pozvánky nenapsali, že obnova bude v letničním stříhu. Ušetřila bych si čtyři dny dovolené a své místo bych přenechala někomu, kdo by si ji užil více. Pravda, věděla jsem, že přednáší P. Vella a že je takto zaměřen, ale k němu nemám naprosto žádné výhrady, jeho přednášky i projevy byly střízlivé. Nepatřím mezi charismatiky a nemyslím si, že by to bylo věkem. Ducha Sv. ctím a charismatiků si vážím... je to jako když fandím hokeji a klubem mého srdce je např. Sparta, ale nechodím do "kotle" - ať mi sportovní fandové prominou kulhavé přirovnání.

Luboš píše, že jsme měli možnost nahlédnout do atmosféry katolické charismatické konference. No - sestra, s kterou jsem na Velehradě byla, říkala, že ani na charismatické konferenci neprobíhá "křest Duchem Sv." tak jako se to dělo při obnově. Po skončení adorace naběhlo (musím použít toto slovo) do kaple několik mužů, kteří začali vkládat na přítomné ruce. Prý to byli kněží. Nevím, neznala jsem ani jednoho kromě P. Bernardina, ale nemohu mít důvěru k někomu, kdo mi nebyl představen, koho vidím poprvé v životě a o kom nevím vůbec nic. Přednášku bratra Václava Čápa jsem vyslechla, ale večerní události mě zarazily a neoslovily. Cítila jsem se v tu chvíli manipulovaná a z kaple jsem odešla. V pozvánce na obnovu, ani v denním rozpisu nebyla žádná informace o charakteru večerních programů po adoraci. Osobně bych dala přednost večernímu osobnímu ztišení před Pánem.

Zážitky některých účastníků obnovy, které sdělovali při posledním společném setkání ve čtvrtek před odjezdem, byly radostné a kladné - Bohu díky! Moje byly rozpačité.

Chci věřit ujištění bratra Luboše, že se všichni františkáni nestávají charismatiky.

Přeji všem, kteří slouží františkánské rodině, hodně radostí, sil a obdarování Duchem Svatým.

Pokoj a Dobro!

malý bratr Tom František Josef

LIST SVATÝM. (Všem následovníkům Ježíše Krista, dle příkladu svatého Františka)

Milost a pokoj vám od Boha našeho otce a od Pána Ježíše Krista.

Chtěl bych se s vámi se všemi podělit o zážitky ze čtyřdenní duchovní obnovy na Velehradu.

Shalom aleichem – pokoj vám.

Dostal jsem příležitost jet na duchovní obnovu na Velehrad pro Sekulární františkánský řád. A tak jsem přijal tuto nabídku od Pána a vyrazil pln očekávání, i když jsem vlastně nevěděl, co mám očekávat. Neděli jsem začal mší svatou a chválou Boha za jeho dobrodiní. Odpoledne okolo 16:30 následovala cesta vlakem co nejbližší Velehradu. Ubytování, večere a poznání nových bratří a sester. Krásné a intimní setkávání v modlitbě s Pánem, v místní kapli ve Stojanově domě na Velehradu. Večer jsme měli organizační poradou na pondělní den, kdy měl přijet hlavní františkánský voj všech bratří a sester (sestry byly v převaze).

Při příjezdu všech zúčastněných to začalo zcela lidsky, nervozita, nevraživost a někdy i trochu zloby. Naše organizace byla zcela krásně a radostně neorganizovaná, jak později poznamenal Luboš, františkáni by asi neměli nic organizovat.

Ale náš Pán je všemocný a i z chaosu dokáže stvořit řád a pořádek, a tak se postupně během krátké chvíle vše proměňovalo, zachmuřené tváře se prozařovaly láskou a ta se postupně objevovala na všech ostatních, až byl nakonec prozářen každý, kdo přijel. A proto jsme se rozhodli, že nebudeme používat místní osvětlení, protože světla máme dost sami od sebe ☐.

Požehnán budiž Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal nejrozmanitějšími duchovními požehnáními v nebesích v Kristu. V něm nás on takto vyvolil už před ustanovením světa, abychom před ním byli svatí a neposkrvnění v lásce a tím předem určil, že pro něho prostřednictvím Ježíše Krista budeme syny a dcerami přijatými za vlastní. Tak se zalíbilo jeho vůli ke chvále slávy jeho milosti, kterou nás obdařil ve svém Milovaném. Tak tedy nejste již cizinci, ani hosty; jste spoluobčany svatých, patříte k Božímu domu. Neboť stavba, kterou jste, má jako základ apoštoly a proroky a jako úhelný kámen samotného Krista Ježíše. V něm se pevně spojuje každá stavba a vyrůstá ve svatý chrám v Pánu; v něm jste i vy začlenění do stavby, abyste se stali Božím příbytkem v Duchu.

Pán nám všem žehnal, co do sytosti slov - moudrosti a poučení z přednášek (všech bratří a sester), tak co do nadbytku všech potřeb, které pozemský člověk potřebuje. Sestřičky na Stojanově, musím říci s úctou a velkou poklonou, jsou opravdu svaté, co do klidu, pokory a umění lásky, s kterou dokáží vše zařídit a to jídlo, co vařily, to byla mana nebeská. Směle můžu

řící a myslím, že i kritickým odborným pohledem, jsem totiž profesionální kuchař, lepší jídlo jsem ještě nejedl. Je opravdu vidět, že ten, v němž přebývá náš Pán Ježíš a který žije v neustálé přítomnosti Boží, dokáže vykouzlit z obyčejného jídla jídlo s příchutí nebe, z kterého je cítit láska.

Kéž vás podle bohatství své slávy ráčí prostřednictvím svého Ducha vyzbrojit mocí, aby ve vás posílil vnitřního člověka, aby Kristus vírou přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni v lásce a v ní měli svůj základ. Takto obdržíte sílu pochopit spolu se všemi svatými, co je šíře, délka, výše, hloubka (rozměry Kristovy lásky), poznáte Kristovu lásku, která přesahuje veškeré poznání, a vejdete svou plností ve veškerou plnost Boží.

Ano, snažte se Boha napodobovat jako milované děti, a kráčejte tedy cestou lásky po příkladu Krista, který si nás zamiloval a vydal se za nás tím, že Bohu přinesl sám sebe jako oběť příjemné vůně.

Kdysi jste byli tmou, ale nyní jste světlo v Pánu. Rozlišujte, co se líbí Pánu, a nemějte žádný podíl na neplodných skutcích tmy.

Přednášky byly plné dobré rady a zamyšlení nad životní cestou, která nás přibližuje k Pánu. Dost často se vykouzlit i úsměv a srdce se naplnilo radostí.

*Pán je opravdu radostný a neustále nám opakuje: "**Radujte se, radujte se v Pánu**".*

Je krása, když můžeme společně chválit živého Boha, když můžeme opěvovat Jeho nekonečnost, Jeho velikost.

Mně Pán skrze tuto duchovní obnovu otevřel, zase o kousek více, mé srdce a vlil do něho svou lásku, otevřel mi o kousek více mé oči i sluch, naučil mě používat své srdce a to k otvírání pro jediného a pravého Boha.

Jako příbytek pro přebývání Boží Trojice. Rozšířil mi srdce pro nové bratry a sestry i jejich rodiny a přátele, to si Pán přeje, milujte se navzájem, jako Já miluji vás.

Usilujte o lásku; rovněž dychtěte po duchovních darech, zejména po daru prorocství. Protože ten, kdo prorokuje, mluví k lidem; vzdělává, povzbuzuje, posiluje, vzdělává shromáždění. Protože dychtíte po duchovních darech, usilujte o to, abyste je měli v hojnosti pro poučení shromáždění. Ať se u vás vše děje tak, aby to bylo k poučení a povzbuzení druhých, ať z vás tryská nekonečná Boží láska. Ať tato láska zapaluje srdce všech lidí, které vám Bůh posílá do cesty, na vaši životní pouti.

Děkuji BOHU, že jsme mohli sdílet život, těchto pár dní, se všemi lidmi, které Bůh miluje a dovolil mi je milovat jeho nekonečnou láskou. Dal mi zakusit předzvěst ráje, když se dokážu dívat na druhého, skrze oči a srdce Pána Ježíše a v druhém člověku dokážu vidět živý obraz živého Boha.

Děkuji ti, Pane, že se mnou počítáš.

Všem vám přeji hojnost Božího požehnání, nekonečnost Boží lásky do všech vašich srdcí, pokoj pro všechny vaše dny i do vašich rodin. Přeji vám všem, ať naše milovaná Panna Maria vás přivine na své srdce a přivede vás před svého Syna Pána Ježíše Krista.

Tomu buď sláva po všechny věky věků.

Pán ti žehnej. Ať dojde požehnání každý člověk, kterého potkáš, nebo jsi už potkal.

S láskou v Kristu

malý bratr Tom František Josef

PŘEDNÁŠKY

Přednášky z duchovní obnovy lze objednat na info@sfr.cz

Výpisky posluchačů:

Spiritualita sekulárních františkánů /výpisek Luboš Kolafy z přednášky p. Eliase Velly 11.2.2016 na Velehradě/

Co je spiritualita? Jaký je rozdíl mezi spiritualitami jednotlivých řádů jako jsou karmelitáni, jezuité, charismatici, fokoláre, neokatechumenát apod.? Spiritualita jako celek je pouze jedna. Evangelium nelze rozsekát na kousky a každému řádu dát kousek. Spiritualita všech řádů zahrnuje vždy celé evangelium. Tak jako není žádný člověk schopen svědčit o celém evangeliu, tak ani řády toho nejsou schopny. Proto každý jednotlivý řád si vybral z evangelia nějakou část a o té svědčí, že je možné ji opravdově a reálně žít.

Velkou výjimkou v dějinách církve byl sv. František, kterého právem jeho současníci nazývali druhým Kristem. Žil celé evangelium. Proto nechtěl zpočátku František napsat pro své následovníky žádná pravidla (řeholi), protože jediným jeho pravidlem bylo :žít evangelium. Chtěl ukázat, že žít evangelium není utopie, ale je to reálné. Přesto i on realizoval pouze některé části evangelia výrazněji. Které to jsou?

Pokora. František se v mládí dostal na rozcestí a musel se rozhodnout, kterou cestou se vydá. Světská kariéra anebo Boží cesta? Za službu světa je odměna: obdiv lidí a světa, za službu Bohu se musí draze zaplatit. František se rozhodl snést posměch lidí a úplně změnil svůj životní styl. Dal se cele do služeb Boha. Podstatou bylo stát se nástrojem v ruce Boha. Tužkou v jeho ruce (Matka Tereza z Kalkaty)

Boží slovo. František objevil, že Boží slovo je živé. Nechal ho ožívat ve svém životě. **Miloval lidi na okraji společnosti.** František se setkal s malomocným, překonal svůj odpor a políbil jej. Bůh mu za to daroval velkou radost. Františkáni nikoho nevylučují ze svého života. **Miloval Otcovu lásku.** František se vzdal svého tělesného otce, odevzdal všechno včetně svého dědictví a našel poklad u nebeského Otce.

Miloval církev. František pochopil, že jeho úkolem je opravit církev a že tou církví je především on sám. Žil opravdově evangelium a tak papežovi i kardinálům ukázal, že je to reálné. Přijal stigmata a tak ukázal, že utrpení lze propojit s radostí

Žil optimisticky. Viděl Boha všude – i v květinách, zvířatech.

Projevoval radost. Jako ovoce Ducha Božího. Docílil toho tím, že žil prostě, nekomplikoval věci a život.

Žil jako menší bratr. Nikdy nechtěl být nadřazený. Lidé ho měli rádi ne pro něho samého, ale proto, že jej Bůh používal.

FRANTIŠKÁNSKÁ SPIRITUALITA

(zpracováno podle přednášky O. Eliase Velly)

/Blanka Závorková MBS Opava/

BOJ V PERUGII

Na této cestě uslyšel hlas: „Františku, komu chceš sloužit. Pánu nebo služebníku?“ František stojí před rozhodnutím, musí si vybrat. Buď udělá kariéru, nebo se vrátí zpět. Pokud se ale vrátí, velmi za to zaplatí. Otec do něj vkládal obrovské ambice. Pokud se vrátí, bude považován za zrádce a hlupáka. Znamenalo by to obrovské pokoření. A František se obrátil zpět. Musel změnit životní styl, plány a vize, protože neví, co od něj Bůh bude žádat. NEZNÁ SVŮJ NOVÝ CÍL. Jen říká: „Zde jsem, k dispozici do tvých rukou!“

Když my se takto musíme rozhodovat, musíme zaplatit velkou cenu. Ptáme se, zda je to pro mne výhodné rozhodnutí? Ale z lidského pohledu to není výhodné. Děláme to proto, že chceme sloužit Bohu, ne služebníku.

I Matka Tereza řekla: „Bůh vás nevyvolil k tomu, abyste byli úspěšní, ale abyste byli ochotní být v jeho rukou.“ A jindy: „Jsem tužka v ruce Božích.“ A co se bude dít s tužkou, to neví ona sama, rozhoduje o tom spisovatel. V našem případě Bůh.

FRANTIŠEK OBJEVIL, ŽE JE BOŽÍ SLOVO ŽIVÉ

V kapli ležela otevřená Bible: „Jdi, prodej všechno, co máš a prodej to chudým.“

Nejdříve opravoval kaple v okolí Assisi. Postupně ale pochopil, co od něj Pán žádá – opravu církve. Opravoval církev, které však zůstal podřízen. Boží slovo se stalo pro Františka živé, poslechl Pána a začal žít nový život.

Boží slovo nazýváme „REMA“. A to tehdy, když slovo, které právě čteš, ti ožije. Jako bys baterkou posvítil na větu, která tě osloví. Boží slovo totiž není historií, je stále aktuální, protože my ho nejsme schopni strávit v jediném okamžiku.

SETKÁNÍ S MALOMOCNÝM

Víme, že první dojem byl velmi negativní. Pak ale František prožívá velikou radost.

Všichni se setkáváme s lidmi na okraji, s lidmi, které odsouváme. Ale františkánská spiritualita nemůže nikoho vylučovat. Nejsme františkáni, protože nosíme tau, ani kvůli zbožnosti k františkánským svatým. To není podstata spirituality. Podstata je v tom, ŽE SLOUŽÍME BOHU A OBJÍMÁME POTŘEBNÉHO.

NAŠEL NEBESKÉHO OTCE

Všichni známe ten příběh, kdy se František obrací od svého otce k Otci nebeskému. Jeho život byl od té chvíle celý ve službě Bohu, ne světu.

František mohl mít všechno. Měl zajištěnou budoucnost, ale zřekl se všeho. Kvůli pokladu, kterým byla Otcova láska, nechal všeho. Protože Otcova láska je poklad!

PROMLUVA JEŽÍŠE Z KŘÍŽE V SAN DAMIANU

„Františku, jdi a obnov můj dům.“

Už jsme se o tom zmínili. Časem teprve František pochopil, že napravovat Boží dům, tedy církev, znamená v první řadě **NAPRAVIT SÁM SEBE, PROTOŽE ON BYL TAKÉ CÍRKVÍ. Hnutí té doby neprohlubovala, ale kritizovala církev. Františkáni byli také hnutím té doby, ale obnovovali sami sebe.** František to věděl, že jsou kněží zkažení, ale stále si jich vážil. Církev je naší matkou. Může mít mnoho vrásek. Mohu kritizovat to, co dělá, ale stejně ji mám rád. Obnovit církev tedy znamená milovat ji a obnovovat sám sebe.

STIGMATA

František byl schopný propojit utrpení s radostí. Byl trpící člověk. Chodíval ulicemi a zpíval píseň „Dokonalá radost“.

Jedna z hlavních charismat františkánské spirituality je optimismus. František viděl Boha ve všem. I v okolnostech, které samy o sobě nebyly pozitivní. Důležitá je jednoduchost. To znamená být prostý, nekomplikovat věci. Když komplikujeme život, **NEMÁME ČAS.** Františkova spiritualita má být prostá. I papež František se snaží být jednoduchý. V oblečení, promluvách, v chování.

Máme být pokorní. František nazýval bratry menšími a to znamenalo, že mají sloužit druhým. Pokora Františka nás má inspirovat, abychom ji žili ve svém prostředí, podle role, kterou jsem dostal. Nemůžeme totiž Františka kopírovat, máme svou cestu, své místo a svůj způsob.